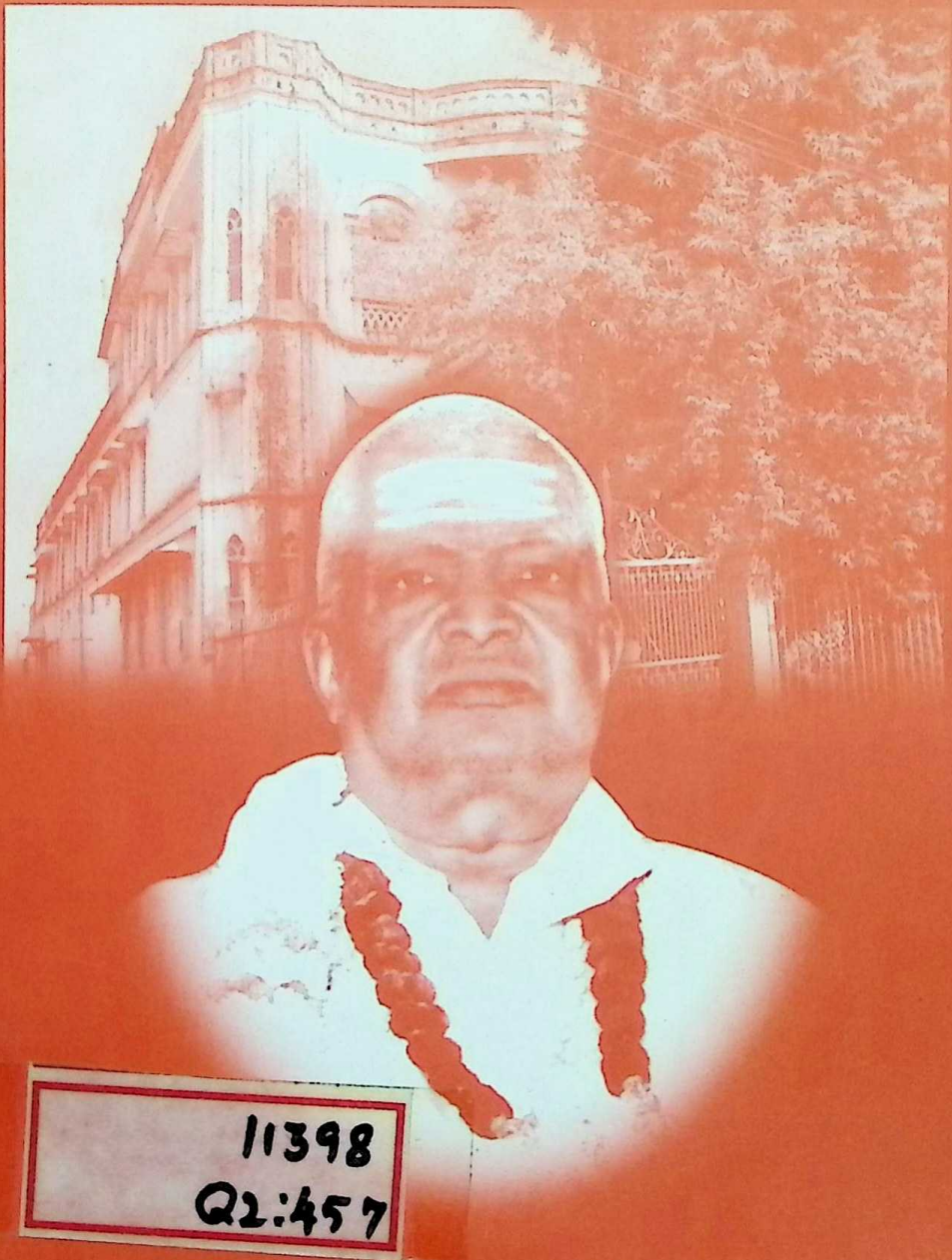

11398

Q2:457

தேவகோட்டை ஜமீன்தார்

AL. AR. சோமநாதன் செட்டியார்

நூற்றாண்டு விழா மலர்

நூற்றாண்டு விழா நாயகரின் பெற்றோர்

திரு. AL.AR. வெள்ளையன் செட்டியார் - திருமதி உமையாள் ஆச்சி

இளம் பருவத்தில் நூற்றாண்டு விழா நாயகர்

இராமேஸ்வரம் ஆலய பரம்பரை அறக்காவலர்
தேவகோட்டை ஜமீன்தார்
மேன்மைமிகு

AL.AR. சோமநாதன் செட்டியார்
நூற்றாண்டு விழாச்
சிறப்பு மலர்

30.10.2006 - தேவகோட்டை

தொகுப்பாசிரியர்
இலக்கிய மேகம் ந. சீனிவாசன்

— அன்புடன் வழங்குவோர் : —

இராம. லட்சுமணன்

உமா பதிப்பகம்,

18/171, பவளக்காரத் தெரு, மண்ணடி,
சென்னை - 600 001.

நூலின் பெயர் : **AL.AR. சோமநாதன் செட்டியார்**
நூற்றாண்டு விழாச் சிறப்பு மலர்

தொகுப்பாசிரியர் : **இலக்கிய மேகம் ந. சீனிவாசன்**

பதிப்பு ஆண்டு : **அக்டோபர், 2006**

அமைப்பும் -
 அச்சம் : **லெ. இராமநாதன்**
உமா கிராபிக்ஸ், சென்னை - 600 001.

உள்ளே...

1. பரமாச்சார்யார் இதயத்தில்... 15
2. இராமநாதரே நேரில்... 17
3. எளிமைக்கு மறு பெயர் 20
4. எனக்கும் கூட நிற்குமா? 23
5. கைராசி முகராசி 26
6. சூப்பர் கம்ப்யூட்டர் 28
7. மாபெரும் சபைதனில்... 30
8. முதிர்ந்தரு கருணை... 32
9. உய்ய அறம் செய்யும்... 34
10. இசையும் அசையும் 37
11. ஆஞ்சநேயருக்கு உதவி 39

ஸ்ரீ சுவர்ண காளீஸ்வரர் துணை

நு
ழை
வா
யி
ல்

எல்லாம் வல்ல அம்பிகையின் திருவருட் கருணையினால் “தேவகோட்டை ஜமீன்தார் மேன்மைமிகு AL.AR. சோமநாதன் செட்டியார் நூற்றாண்டு விழாச் சிறப்பு மலர்” தங்கள் கரங்களில் தவழ்கின்றது.

இராமேஸ்வரம் ஆலயப் பரம்பரை அறங் காவலரும், தேவகோட்டை ஜமீன்தாரும் ஆகிய திரு. AL.AR. சோமநாதன் செட்டியார் அவர்களுடைய நூற்றாண்டு விழாவினைக் கொண்டாடும் பேற்றினை நாம் பெற்றிருக்கின்றோம். ஒரு மாபெரும் சாதனை யாளர், அதே நேரத்தில் மிகவும் எளிமையாக அனைவரிடமும் பழகும் இயல்புடையவர்கள்.

அகில இந்திய அளவில் மிகவும் பிரபலமான வர்கள். பாரதப் பிரதமராகச் சிறப்புடன் விளங்கிய பண்டித லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் நெருங்கிய நண்பர். இராமேஸ்வரத்தில் பல்லாண்டு காலம் அறங் காவலராக விளங்கி ஆலய வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடு பட்டவர்கள். வட தேசத்தில் பெரும்பாலானோர் இவர்களுையே இராமேஸ்வர இறைவன் ‘இராமனாத்தி’ என்று போற்றி வணங்கிய பெருமை படைத்தவர்கள்.

இந்தியன் ரயில்வே, இந்தியன் ஏர்வேஸ், அகில இந்தியத் தபால் துறை ஆகியவற்றில் அகில இந்திய அளவில் ஸோனல் மெம்பராக இருந்து பணியாற்றிச் சிறப்புப் பெற்றவர்கள்.

தேவகோட்டை ஸ்ரீகந்தர் சஷ்டி விழாக் கழகத்தின் தொடக்க மற்றும் முதல் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று

இன்று உலகளவில் பேசப்பெறும் அவ்விழாவின் சிறப்பிற்குக் காரணமான இராசி மிக்கவர்கள்.

காசி நகரச் சத்திரத்தினை மேற்கொண்டு, ஸ்ரீகாசி நாட்டுக்கோட்டை நகரச் சத்திர மேலாண்மைக் கழகத்தினைப் பதிவு செய்து, அதில் 96 ஊர் நகரத்தார்களை உறுப்பினராக்கிய பெருமை பெற்றவர்கள். 96 ஊர் நகரத்தார்களையும் அவர்களின் விலாசத்துடன் அறிந்தவர்கள்.

தேவகோட்டை நகர்மன்றத்தின் சிறப்புமிகு தலைவராக விளங்கிய வர்கள். ஏழை - எளியவர்களிடம் கருணை கொண்டு உதவுபவர்கள். அஞ்சாத நெஞ்சம் கொண்டு பார்வையாலேயே காரியங்களை நடத்தும் செயல் வீரராக விளங்கியவர்கள்.

அமராவதிப் புதூரில் 300 ஏக்கர் நிலத்தினைக் காச நோய் மருத்துவ மனைக்கென வழங்கி நோயாளிகளின் துயர் துடைத்தவர்கள்.

சாதாரண மனிதர் முதல் கோடஸ்வரர் வரை அனைவரையும் ஒரே மாதிரியாக நடத்தும் இயல்பு கொண்டவர்கள். வீட்டிற்கு வந்தவர்களை - அது இரவானாலும் பகலானாலும் - உணவளித்து உபசரித்துவிட்டே பின்னர் பேசும் வள்ளன்மை மிக்கவர்கள்.

இத்தகு உயரிய குணங்கள் கொண்ட பெருந்தகையாளரின் நூற்றாண்டு விழா 30.10.2006 திங்கட்கிழமை தேவகோட்டை ஸ்ரீகந்தர் சஷ்டி விழாக் கலையரங்கில் கொண்டாடப் பெறுவது மேலும் சிறப்பு.

மேன்மைமிகு இராமநாதபுரம் மாமன்னர் திருமிகு குமரன் சேதுபதி அவர்கள் தலைமை ஏற்கவும், மேன்மைமிகு ராணி லெட்சுமிகுமரன் சேதுபதி அவர்கள் நூலை வெளியிடுவதும் தேவகோட்டை ஜமீன்தார் குடும்பத்திற்கும், - இராமநாதபுரம் மன்னர் பரம்பரையினருக்கும் இருந்து வரும் பாசத்திற்கும் உறவிற்கும் மேலும் ஒரு மைல் கல்.

நூற்றாண்டு விழாக் காணும் ஐயா அவர்களைப் பற்றிய செய்திகளைத் தொகுத்து வழங்கினால் ஒரு பெரிய வரலாற்று நூலாக உருவாகும். குறுகிய காலத்திற்குள் ஒரு சிறிய நூலாக மட்டுமே இதனை வெளியிடுகின்றோம்.

இதனை அச்சிட்டு அனைவருக்கும் அன்பாக வழங்கும் சென்னை உமா பதிப்பக உரிமையாளர் திரு. இராம. லெட்சுமணன் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நூற்றாண்டு விழாவினைச் சிறப்புறக் கொண்டாட வேண்டும் என்று மிகுந்த ஆர்வத்துடன் விழாக் குழுவிற்குத் தலைமை ஏற்றுச் சிறப்புடன் நடத்திய திருவாடானைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மதிப்பிற்குரிய திரு. KR. ராமசாமி MLA அவர்களுக்கும், விழாக் குழுவில் உள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இந்நூலைத் தொகுத்து வழங்கவும், விழாவினை நடத்திட ஆசிகளும் வழங்கிய ஜமீன்தார் திரு. AL.AR. SM. நாராயணன் செட்டியார் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நூற்றாண்டு விழாக் காணும் ஐயா அவர்களின் பெருமைக்கு இச்சிறு நூல் ஒரு மணிமகுடம். ஐயா அவர்களின் எளிமை, துணிவு, சமமாகப் பார்க்கும் தன்மை, வள்ளன்மை, செயலாற்றும் திறன், தர்ம சிந்தனை என்ற உயரிய குணங்கள் நமக்கும் அவர்கள் ஆசியால் கிடைத்திடப் பிரார்த்தனை செய்கிறோம்.

தர்ம சிந்தனை, உயர்ந்த குணங்கள் கொண்ட சமுதாயம் மலர்ந்திட இப்புனித நாளில் சபதமேற்போம்.

15.10.2006

தேவகோட்டை

அன்பன்,

இலக்கிய மேகம் ந. சீனிவாசன்

தொகுப்பாசிரியன்

திரு. AL.AR. சோமநாதன் செட்டியார் அவர்களின்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

தந்தை பெயர் :

AL.AR. வெள்ளையன் செட்டியார்

தாயார் பெயர் :

திருமதி உமையாள் ஆச்சி

பிறந்த நாள் :

09.09.1906

மனைவியர் :

திருமதி உமையாள் ஆச்சி

திருமதி சின்னம்மாள் ஆச்சி

திருமதி உண்ணாமுலை ஆச்சி

மகன் :

திரு. AL.AR.SM. நாராயணன் செட்டியார்

(திருமதி சின்னம்மாள் ஆச்சி)

உ

ஸ்ரீமான் அள.அரு. சோமநாதன் செட்டியார் அவர்களின்
அறுபதாம் ஆண்டு ஜென்ம தின சாந்தி விழாவின் போது
அன்னவர் தம் நல்வாழ்வு குறித்து வாசித்தளித்த

வாழ்த்துப் பாமாலை

திருமகள் வதனமென்னத் தேசொளிர் தேவகோட்டை
மருவிவாழ் வணிகர் தங்கள் மாண்புறு ஜமீன்தாராகும்
ஒருபெருங் குலத்தில் வந்த உத்தம னுலகோர் வாழ்த்த
கருணையார் கரமே கொண்டோன் கல்வியாலுயர்ந்த சீமான்

சிந்தையி லன்போடென்றுஞ் செயற்கரும் அறங்களன்றி
நந்தலில் ரயில்வேக்காகும் நற்பணி பலவு செய்தோன்
வந்தவர் குறைகள் தீர்க்கும் வள்ளிய குணத்தணீண்டு
முந்தை நல்வினையால் யாவுமுளமகிழ் கூரப் பெற்றேன்.

தவவலியதனால் தன்போல் தக்கவோர் மைந்தனாகச்
சிவனடி மறவா தேத்துஞ் சிந்தையும் சிசுக்கள்
அவனடி வழுத்தத் தூண்டும் அருட்டிறச் செயலும் நங்காங்
பவநெறி அகற்றுந்தூய பந்தமில் லறிவு மார்ந்த

பொற்புறும் நாராயணனும் புனிதனையீன்ற மேலோன்
கற்றவர் தொழுவே கல்வி கவின்மர் பண்பு மொன்றப்
பெற்றசீர் உற்றோர் தம்மை பிறங்கு சோதரராய்ப் பெற்றே
னுற்றவர் மதித்து வாழும் உயர்குண சோமநாதன்

புகழ்மிகு விசுவா வசுவிற் பொருந்துமா வணியாந்திங்கள்
திகழ்தரு முப்பானென்றாம் திகதிசேர் குரு நன்னாளில்
அகமகிழ் தரவேயறுப தாண்டெனுஞ் சென்ம சாந்தி
சுகமுறப் பெற்றா னிராமேச் சுரத்திடைப் புவியோர் வாழ்த்த

பருவதவர்த்தினி அம்பாள் பாகன் ஸ்ரீராம நாதன்
திருவருட் டுணையாற் சதமாம் ஜென்மநல் சாந்தி தானும்
மருவிடச் சிறந்தே யிவர்தான் மதிர்கதி விண்வாழ்காரும்
பொருவரு வளங்க ளோங்கப் புவிமிசை வாழி! வாழி!

இங்ஙனம்,

இராமேச்சுரம்

வித்வான் சு. நாராயணசாமி
வித்வான் ச. சண்முக சுந்தரன்

16-9-1965

உயர்திருவாளர் தேவகோட்டை
அள.அரு. சோமநாதன் செட்டியார் அவர்களது
அறுபதாண்டு விழா வாழ்த்து
16.09.1965

திருவாரூர் தேவகோட்டைப் பதியினிலே திகழ்ந்திடுவோன்
 பெருகார்வத் துடனேயே பணிகள் பல புரிந்திடுவோன்
 தருக்கிலாத் தலைமையுடன் தன்மைசால் நல்லுதவி
 விருப்புடனே செய்திடுவோன் வித்தக கலாரசிகள்.

அன்புசால் சோமையா என்றே அழைக்கின்ற
 தன்மைசால் பெயருடனே தக்கோனாய்த் திகழ்ந்திட்டு
 நன்மையே பலருக்கும் நாடியே செய்வதனால்
 என்றைக்கும் இளையாத ஏற்றஞ்சால் பெருந்தகையோய்
 என்னருமைத் தந்தையார் ஏற்றஞ்சால் தங்களது
 நன்னயஞ்சால் தந்தையார் நல்அருணாசல முனிவர்
 தன்மைசால் ஆதரவால் காளையார் தமைப்பணிந்து
 என்னையுமே வளர்த்திட்டார் என்னன்றி உரைத்திடுவேன்
 மதுரையினில் தமிழ்பயிலும் மனத்துடனே யானும்
 எதுசெய்வதென்று அறியாமல் எந்தையிடம் நானுரைக்க
 அது சமயம் தங்களையே நாடிடவே அன்புடனே
 கது மெனவே சிறிய தந்தையார் கடிதத்தை

தந்தே அனுப்பினாய் தமிழ் பயின்றேன் யானுமே
 சொந்தமுடன் தங்கள் சிறிய தந்தையார்தாம் மதுரை
 வந்தபொழுதும் என்றன் வசதிக்குதவி செய்தார்
 அந்தநல் லுதவியினால் அருந்தமிழ் கற்றே உயர்ந்தேன்.

தங்கள் திருத்தனயர் தன்னருமை நாராயணரும்
 எங்கள் தந்தையார் இடத்து ஏற்றமார் அன்புகொண்டார்
 தங்கக் குணமுடைய தங்கள் அறுபதாண்டு விழா
 பொங்கு களிப்புடனே பூரித்து கண்டிட்டேன்.

அன்பர்கள் போற்றிடவே அறுபதாண்டும் கொண்ட
 இன்பமார் ராமநாதரின் அருளதனால்
 நன்மைசேர் காளையார்களின் அருளதனால்
 தன்மைசேர் எண்பதாண்டினையும் காண்போமே!

பேராசிரியர்

வித்வான் சு. சுவர்ண காளீஸ்வரன் அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு

ஆடவர் கழகம் (HEROS CLUB)

காரைக்குடி

முதலாம் ஆண்டு விழா

09.07.1975

திரு.அழ.அரு. சோமநாதன் செட்டியார் அவர்கட்கு,
வாசித்தளித்த
வரவேற்பு மடல்

கங்கை நகர் காசிக்கும் கடலால் சூழ்ந்த
கவின் ராமேஸ்வரத்துக்கும் பாலம் போடும்
தங்கமகன்! எங்களது சோமநாதர்
தமிழ்நாட்டில், வெளிநாட்டில் திருமணத்தை
எங்கிருந்து செய்தாலும் வருவார்! இல்லை
இருவரியில் வாழ்த்து மடல் தருவார்! அன்பு
பொங்கிவரப் பேசிடுவார்! விலாசம் தன்னைப்
பூரணமாய்ச் சொல்லிடுவார்! வருக! வாழ்க!

உ
நலம் மலர்க!

கல்லுப்பட்டி செட்டியார் இளைஞர் கழகத்தின்
மூன்றாம் ஆண்டுவிழாவிற்குத் தலைமை தாங்கும்
முன்னாள் தேவகோட்டை நகராட்சி மன்றத் தலைவரும்
பொதுநலம் பேணும் பொற்புடையாளருமான
உயர்திருவாளர்

அழ.அரு. சோமநாதன் செட்டியார் அவர்களுக்கு
உவந்தளிக்கும்
வரவேற்பு இதழ்

மண்ணக முழுவதும் மதிக்க வாழும் மாண்புடைய மணியே வருக!

ஊக்கம், உறுதி, உணர்ச்சி, அருஞ்செயலின் ஆக்கம், அறிவு, அருள், அன்பு, ஆண்மை முதலிய உயர்குணங்கள் ஒருங்கிலங்கும் உத்தமரே! வருக! வருக! தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக!! தங்களை வரவேற்பதில் இளைஞர்களாகிய நாங்கள் எல்லையில்லா இன்பம் எய்துகின்றோம்!

வையத்து நன்மைக்கே வாழ்வென்றுணர்ந்திட்ட வள்ளால்!

தாங்கள் சைவத்தை வளரச் செய்து தன்னலம் துறந்து நின்று தெய்வத்தைப் போற்றிக் கோவில் திருப்பணி பலவும் செய்து எய்திட்ட பெருமையோடு இயற்றிய செயல்வல்ல திறன் கண்டு வியந்து பாராட்டுகிறோம்!

பயில்தொறும் நூலென இனிக்கும் பண்பார் செம்மால்!

அறிஞர் முருகப்பாவின் தலைமையிலே தொடங்கிய எங்கள் கழகம் அருந்திறற் பெருந்தகையாகிய தங்கள் வரவால் முழுவளர்ச்சி பெற்று விட்டது. நல்லதொரு செயலிற்காக, வாழும் கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்காக நாங்கள் இக்கழகத்தை அமைத்தோம். இதுகாறும் ஆற்றிவந்த எங்கள் இடையறா உழைப்பால், முயற்சி திருவினையாக்கிய முறையிலே, பல்வசதி ஏற்பட்டுள்ளது. 'ராக்கெட்' விமானங்களின் வழியாகச் சந்திர மண்டலத்தையே தாவிப் பிடிக்கும் அளவிற்கு விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவிட்ட இந்நாளிலே, எமது கிராமத்தில் மின்சார வசதி இல்லை என்பது ஒரு குறையாகவிருக்கிறது. குறைநீக்கி நிறைவாக்க வந்த கோமானாகிய

தாங்கள் அடரிருளை அகற்றி ஒளியூட்டும் இன்ப விளக்காக ஈண்டமர்ந்துள்ளீர்கள்! எண்ணிய எண்ணியாங்கெய்தும் திண்ணிய உள்ளம் படைத்த தாங்கள், அருள்கூர்ந்து எங்கள் கிராமத்திற்கு மின்சாரவசதி செய்து எங்கட்கு ஒளிதர வேண்டுகிறோம்!

நோய்நீக்க மருத்துவநிலையம் தேவை என்பதை உணர்ந்து ஐந்நாறு ஏக்கர் நிலத்தை மருத்துவ நிலையத்திற்கென வழங்கிய தங்கள் வண்மையுள்ளம் நினைத்தால் நடவாத செயலுமுண்டோ! இருள்நீக்க ஒளி தேவை! பாடெல்லாம் தான் பட்டுப் பலனெல்லாம் பிறர் கொள்ளப் பங்கின்றி உதவுகின்ற பண்புற்றவராகிய தங்களால் எங்கட்கு மின்சாரவசதி கிட்டும் என நம்புகிறோம்!

பொதுவுக்கே வாழ்கின்ற புண்ணியரே!

எங்கள் கிராமத்திற்கும் நாட்டிற்கும் மொழிக்கும் இனத்தவர்க்கும் அன்பும் ஆற்றலும் கலந்த உயர்பணிகள் தந்து வல்லாரும் சிறப்புற்றுப் பல்லாண்டு வாழ்கவென வாழ்த்துகிறோம்.

வரவு கண்டு மகிழும்,
செட்டியார் இளைஞர் கழகத்தார்.
கல்லுப்பட்டி.

கல்லுப்பட்டி
31.5.54.

உ

சிவமயம்

தேவகோட்டை நகரசபை நான்காவது தொகுதி உறுப்பினர்கள்

திரு. சோம.நா. சோமசுந்தரம் செட்டியார் -**திருமதி. நா. பார்வதி ஆச்சி** ஆகிய இருவர்களுக்கும் மேற்படி

தொகுதி அன்பர்கள் நடத்திய பாராட்டு விழாவின் தலைவர் திரு.

அள.அரு. சோமநாதன் செட்டியாரவர்களுக்கு

வாசித்தளித்த

வரவேற்பு இதழ்

அறிவும் திருவும் ஆற்றலும் மிகுந்த ஐயா! வருக! வருக!!

தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக.

நமது நகரசபையின் தலைவராகத் தாங்கள் இருந்தபொழுது நமது நகரத்தைப் பலவகைகளில் சிறப்புடையதாகச் செய்தீர்கள். எடுத்த காரியத்தை எவ்வகையிலும் குறைவின்றி முடிக்கின்ற ஆற்றல் தங்களுக்கு கிருப்பது நம் நகரத்திற்கே பெருமை தருவதாகுமென்று நாங்கள் பெருமித மடைகிறோம். எண்ணித் துணிந்து எதனையும் முடிக்கும் ஏந்தலே!

எவ்வெவ்வேளைகளில் எதை எதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை எண்ணி முடிவு செய்து அவை அவற்றிற்கான முயற்சி எடுத்து உருவாக்குகின்ற தங்கள் சதுரப்பாடு தாங்கள் ஒருவர்க்கே உரியதாகும்.

தேவகோட்டை, காரைக்குடி சிமிந்திச் சாலையும், சோமனாதபுரம் சானிடோரியமும் தங்கள் நன்முயற்சிகளுக்கு எந்நாளும் சான்றாக இலங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. தக்கதுபுரியும் தகுதி சேர் தலைவ!

நமது நகரத்தில் 10.10.1955-ல் நடைபெற்ற நகரசபைத் தேர்தலில் நான்காவது தொகுதியில் பொதுவாகவும் பெண்களின் பிரதிநிதியாகவும் காங்கிரஸ் சார்பில் முறையே போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற திரு. சோமசுந்தரம் செட்டியார் அவர்களையும் திரு. நா. பார்வதி ஆச்சி அவர்களையும் பாராட்டக் கூடியிருக்கும் இவ்விழாவிற்குத் தலைமை ஏற்கத் தாங்கள் இசைந்தமைக்கு எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்து விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தித் தர வேண்டுகிறோம்.

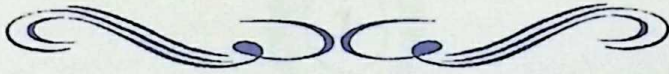
இங்ஙனம்

தேவகோட்டை

19.10.1955.

நான்காவது வார்டு அன்பர்களும்

ஒத்துழைத்தவர்களும்

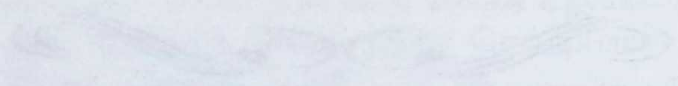

மணி விழாவில்...

திரு. AL.AR. சோமநாதன் செட்டியார்
திருமதி உண்ணாமலை ஓச்சி

...the ...

...the ...

பரமாச்சார்யார் இதயத்தில்...

நடமாடும் தெய்வம் என உலகே போற்றி வணங்கும் காஞ்சி ஸ்ரீ பரமாச்சார்யார் ஸ்ரீ ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் இராமேஸ்வரத்தில் எழுந்தருளி இருந்த சமயம்.

நமது நூற்றாண்டு விழா நாயகர் ஜமீன்தார் மேன்மைமிகு AL.AR. சோமநாதன் செட்டியார் அவர்களின் தாயார் தரிசனத்திற்காகச் சென்றிருந்தார்கள். வழக்கம் போல் தாயினும் சாலப் பரிந்து அருள் பொழிந்தார்கள் ஸ்வாமிகள். “எங்கே, நாராயணன் வரலியா?” என்று அன்போடு கேட்டார்கள்.

(நமது தற்போதைய ஜமீன்தார் ஐயா திரு. AL.AR. SM. நாராயணன் செட்டியார் அவர்களைத்தான்) அதற்கு ஆச்சி அவர்களும், “அதென்னவோ தெரியல... இன்னும் டிரஸ்ட் போர்டுல மெம்பராச் சேக்கலயாம்... அதனால வரல...” என்றார்கள். தரிசனம் நிறைவு பெற்றது.

காட்சிகளை இணைக்கும் கடவுளல்லவா பரமாச்சார்யார். யாரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கருதுகின்றார்களோ அவர்கள் அடுத்த நொடி அவர்கள் நேரில் நிற்பார்கள் அது பேர்னறுதான் அன்றும். அப்போதைய தமிழக முதல்வர், உயர்ந்த மனிதர், நல்ல சிந்தனையாளர், மாண்புமிகு M. பக்தவத்சலம் அவர்கள் பரமாச்சார்யார் சன்னிதியில்...

பொது விஷயங்களை வழக்கம்போல் விசாரித்து விட்டு, “என்ன, ட்ரஸ்ட் போர்டுல சோமையாவை இன்னும் சேர்க்கல...?” என்றார்கள். (நமது நூற்றாண்டு விழா நாயகரைத்தான். அவர்கள் பெயர் சோமநாதன் செட்டியார் என்றாலும் பொதுவாகச் சோமையா என்றே குறிப்பிடுவார்கள் அனைவரும்.)

முதல்வர் அந்தக் கேள்வியை எதிர்பார்க்கவில்லை. சற்றுத் தயங்கிய வாறு, “திருப்பணிகள் நிறைவு பெற்றவுடன் ஆர்டர் போடுவதாகச் சொன்னார்கள்,” என்றார். அடுத்த விநாடியே சுவாமிகள், “அப்படின்னா இப்ப போர்டுல இருக்கறவாள்ளாம் திருப்பணி முடிச்சவாளோ...?” என்றார்கள். முதல்வர் சற்றுப் பதற்றத்துடன், “சுவாமி! உடனே சேர்த்துடறேன்,” என்றார்கள்.

ஸ்வாமிகள் ராமேஸ்வர யாத்திரை நிறைவு செய்து நடந்தே மதுரை வந்தார்கள். முதல்வர் பக்தவத்சலம் அவர்களும் வெளிநாடுகள் சுற்றுப் பயணம் நிறைவு செய்துவிட்டு மதுரையில் மீண்டும் ஸ்வாமிகளைத் தரிசிக்க வந்தார்கள்.

ஸ்வாமிகள் முதல்வரைப் பார்த்தவுடனேயே, “என்ன சோமையாவை இராமேஸ்வரம் டிரஸ்ட் போர்டுல போட்டு ஆர்டர் போட்டாச்சுல...” எனக் கேட்டார்கள். முதல்வர் அவர்களும் போட்டாச்சு ஸ்வாமி என்று உடனே கூறிவிட்டு, பிரசாதம் பெற்று வெளியில் வந்தவுடன் உடனே போன் செய்து டிரஸ்ட் போர்டில் மீண்டும் இணைத்து ஆர்டர் போட்டார்கள்.

பரமாச்சார்யார் நெஞ்சில் எவ்வளவு ஆழமாய் நம் ஐயா இருந்திருந்தால் இப்படி ஒரு முதல்வரிடமே தயங்காமல் தொடர்ந்து விசாரிக்க முடியும்? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

நகரத்தார்களின் திருப்பணியும் அவர்களின் தெய்விக சேவையைப் பற்றியும் போகிற இடங்களில் எல்லாம் புகழ்ந்து பேசுவார்கள் ஸ்வாமிகள்.

அந்தணர்களை, பசுக்களை, ஆலயங்களைப் பாதுகாக்கவும் பராமரிக்கவும் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப் பெற்றவர்களே நகரத்தார்கள் என்று வாய்ப்பு ஏற்படும் போதெல்லாம் அருளுவார்கள். இராமேஸ்வர ஆலயத்தின் கிழக்கு ராஜகோபுரத் திருப்பணி மற்றும் பிராகாரத் திருப்பணிகளைச் செவ்வனே செய்து உயர்ந்து நிற்கும் தேவகோட்டை ஜமீன்தார் Al.AR. குடும்பத்தினர் மீது பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகளின் அருட்பார்வை எப்போதும் உண்டு என்பதற்கு இதனைவிட வேறு சான்று உண்டா?

ஐயா அவர்களின் திருப்பணிச் சேவைக்குப் பரமாச்சார்ய ஸ்வாமி களின் அருள் நெஞ்சில் பூத்த மலர்போல ஐயா அவர்கள் விளங்கியதை எண்ணும்போது கண்களில் கண்ணீர் மலர்கின்றது.

இராமநாதரே நேரில்...

ஐயா அவர்கள் அகில இந்திய அளவில் பெயர் பெற்றவர்கள். மகான்கள் யோகிகளைத்தான் ஓர் இடத்திலேயும் தங்கமாட்டார்கள், சஞ்சாரம் செய்து கொண்டே இருப்பார்கள் என்று கூறுவார்கள். ஆனால், அது போலத்தான் ஐயா அவர்களும், அவர்களிடம் நேரே பழகியவர்கள், அவர்களின் சம காலத்தவர்கள் கூறும் ஒரே செய்தி, "அதுபோன்ற செல்வாக்கு மிக்க ஒருவரை இனிக் காண்பதே அரிது!" என்பதுதான்.

ஐயா அவர்களுக்குத் தமிழ்நாட்டில் தெரிந்த மனிதர்களைப் போல் பல மடங்கு வடநாட்டில் அதிகம். இராமேஸ்வரம் ஆலயப் பரம்பரை அறங்காவலர் என்பதால் சந்திக்கும் நபர்களுக்கெல்லாம் அன்பொழுக இராமனாதரின் அருட் பிரசாதத்தினை வழங்குவார்கள். தமிழ்நாட்டுப் பக்தர்களைக் காட்டிலும் இராமநாதர் மேல் வடமாநில அன்பர்களுக்கு அதிகம் ஈடுபாடு என்பது உலகறிந்த உண்மை.

இராமேஸ்வரம் ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாடுபட்டவர்கள். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் திருப்பணிகள் தவிர ஐயா செய்த மிகப் பெரிய செயல்: இராமேஸ்வர ஆலய நிர்வாக அலுவலகம் அப்போது மதுரையில்தான் இயங்கி வந்தது. தமது மாபெரும் செல்வாக்கினால் அதனை இராமேஸ்வரத்திற்கே மாற்றிய பெருமை ஐயா அவர்களையே சாரும்.

அக்காலத்தில் இராமநாதபுரம் மாமன்னர் அவர்களோ, அல்லது இராமேஸ்வரத்தின் பரம்பரை அறங்காவலர் என்ற இறையருட் பெருமையில் நமது ஐயா அவர்களோ இராமேஸ்வரம் சென்றால் ரயில்

நிலையத்திலிருந்து மாலையும், சால்வையும் ஆலயத்தின் சார்பில் அணிவிக்கப் பெற்று யானை முன்னே நடந்து வர மேளதாள மரியாதை களுடன் ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் செல்வது மரபாக இருந்தது. ஒரு மாதத்தில் திருப்பணிகள் காரணமாக எத்தனை முறை சென்றாலும் இவ்வழக்கம் கடைப்பிடிக்கப் பெற்றது எனில் இறைவன் திருவருள்தான் என்னே!

ஐயா அவர்களுக்கு 59ஆவது அகவை நிறைவு விழா மற்றும் 60ஆவது அகவை நிறைவு விழா என்னும் மணி விழா இரண்டும் இராமேஸ்வரத்தில்தான் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றன. அகில இந்திய அளவில் பிரபலமானவர்களும், செட்டிநாட்டுப் பிரமுகர்களும் கூடி இருந்தனர்.

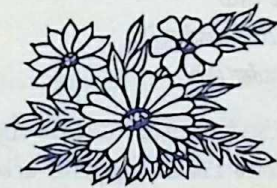
இவ்விரு விழாக்களிலும் செட்டி நாடாகவே காட்சி தந்தது இராமேஸ்வரம். இராமநாதபுரம் மாமன்னர் எழுந்தருள ஐயா அவர்களின் மணிவிழாவின் போது குறைந்தது ஆயிரம் தம்பதியினராவது சேர்ந்து கடல் ஸ்நானம் செய்திருப்பார்கள். அந்தப் புண்ணியம் எல்லாம் ஐயா அவர்களையும் அவர்களின் பரம்பரையினரையுமே சாரும்.

மணிவிழா நிறைவு பெற்று, கடல் சீற்றம் காரணமாக மூன்று நாட்கள் யாரும் திரும்ப இயலவில்லை. ஐயா அவர்கள் தாமே நேரில் அனைவரையும் கவனித்து உணவளித்து உபசரித்து மகிழ்ந்ததை இன்றும் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் செட்டி நாட்டில். அப்படி ஐயா அவர்கள் இராமேஸ்வர இறைவன் இராமநாதரோடு ஐக்கியப்பட்ட சிந்தனையிலேயே திகழ்வார்கள். அதனால்தானே இராமநாத ஸ்வாமியும் பரமாச்சார்யார் உருவில் எழுந்தருளி ஐயா அவர்களைத் தன் அருகில் இருக்கச் செய்தார். இப்படி ராமேஸ்வர ஐயா எனப் புகழத் தக்கவர்கள் ஒருமுறை குடியரசுத் தலைவர் ராஜன் பாபு என்று அழைக்கப் பெறும் மேதகு இராஜேந்திரப் பிரசாத் அவர்கள் மாளிகைக்குச் (டில்லியில்) சென்று இருந்தார்கள்.

பாபு இராஜேந்திரப் பிரசாத் அவர்களும் அப்போது வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்ததால், ஐயா அவர்களை அன்பொழுக வரவேற்று இல்லத்தில் உள்ளே சென்று இருக்கச் செய்தார்கள். ஐயா அவர்களும் இல்லத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் இராமேஸ்வரப் பிரசாதத்தினை வழங்கி மகிழ்ந்தார்கள். அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டு இருக்கும் பொழுது மேதகு பாபு இராஜேந்திரப் பிரசாத்

அவர்கள் தனது பணியினை விரைந்து நிறைவு செய்துவிட்டு, ஐயா அவர்களைக் காண ஒடோடி வந்தார்கள். வந்தவுடன் முதலில் ஐயா அவர்களை வணங்கி, "நான் தங்களை இராமேஸ்வர இறைவன் இராமனாதராகவே காண்கிறேன்!" என்று நெகிழ்ந்து, ஐயா கரங்களில் இருந்து பிரசாதத்தினைப் பெற்றுக் கொண்ட சம்பவம் ஒரு வரலாறு.

மேதகு ராஜன் பாபு அவர்கள் மட்டுமல்ல. வடதேசத்தினர் முழுவதும் அப்படியே சிந்தித்தார்கள் எனில் இராமேஸ்வர இறைவன் இராமநாதரின் பேரருள் முழுக்க முழுக்க ஐயா அவர்களிடம் குடி கொண்டிருந்தது என்று கூறவும் வேண்டுமா?

எளிமைக்கு மறு பெயர்

மகாகவி பாரதி சொல்வார்:

மனதில் உறுதி வேண்டும்

வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும்

நினைவு நல்லது வேண்டும்...

என்று. மனதில் எப்போது உறுதி வரும்? பணம் வந்தால், பதவி வந்தால், செல்வாக்கு வந்தால், உடலில் பலம் வந்தால் என உறுதி வருவதற்குப் பல வழிகள் உள்ளன. ஏதேனும் ஒரு வகையில் உறுதி வந்துவிட்டால் பின்னர் பிறரை மதிப்பதும், அவர்களோடு இயைந்து இணங்கி நடப்பதும் உலகியலில் குறைவு. உறுதி ஓங்கியவுடன் பிறரைத் துன்புறுத்திப் பார்ப்பதும் சிலர் குணம். மனோதத்துவ நிபுணர்கள் கூறுவார்கள், "கைவிரலில் நகம் சற்றுக் கூடுதலாக வளர்ந்து விடுமானால் தளிர் இலைகளைக் கிள்ளிப் பார்க்க மனம் தூண்டும்!" என்று. அதுபோல்தான் உறுதி வந்தவுடன்.

அதனால்தான் மகாகவி பாரதி உனக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில் உறுதி வந்துவிட்டால் முதலில் அமைதியாகப் பேசு, அன்பாகப் பேசு, இனிமையாகப் பேசு என்கிறார். இது நடைமுறையில் எவ்வளவு சாத்தியம் என்பது உறுதி(?) வாய்ந்தவர்களைப் பார்க்கும்போது தெரிகின்றது. எனவேதான் மனதில் உறுதி வந்தவுடன், "வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும்!" என்றார்.

உடனே அவருக்குப் பிறிதொரு சந்தேகம் வந்துவிட்டது. மனதில் உறுதி படைத்தவர்கள் தங்களது வன்மத்தை மனதிலேயே வைத்துக் கொண்டு வெளியிலே தேன் தடவிய வார்த்தைகளைப் பேசி

வீழ்த்துவார்கள். அதனால்தான் அவர் சொல்வார், வாக்கினிலே இனிமை வந்து விட்டால் மட்டும் பலனில்லை, “நினைவு நல்லது வேண்டும்!” என்றார்.

எனவே மனதில் உறுதி, வாக்கினிலே இனிமை, நல்ல நினைவு இவை மூன்று ஒருவருக்கு வாய்க்குமானால் அவர் மக்கள் மனத்திலே என்றும் நிற்பார் என்பதற்கு ஐயா ஒரு சிறந்த உதாரண புருஷர்.

எளிமையின் மறுபெயர் ஐயா. காந்தியச் சிந்தனையில் எப்போதும் கதராடையே அணிவார்கள். மிகப் பெரிய சபைகளிலே உயர்ந்த மனிதரோடு பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு மிகச் சாதாரணமான ஆள் வந்துவிட்டால் அவரையும் கூடக் கூப்பிட்டு அரவணைத்து, அவர்கள் நலம் கேட்டு, உற்றார் உறவினர் நலம் கேட்டு அன்பொழுகப் பேசுவார்கள்.

எப்படி நடையின் நின்றுயர் நாயகனான ஸ்ரீ ராமபிரான் குகனையும், வீடணனையும் ஒரு பார்வையில் வைத்துச் சகோதரனாக ஏற்றுக் கொண்டானோ, அது போன்று ஐயா அவர்களின் ஒரு தோளில் ஒரு கோடஸ்வரனையும், மறுதோளில் ஓர் ஏழையைக் கண்டவர்கள் வியந்ததுண்டு. இது படமெடுப்பதற்காகவோ, அரசியலுக்காகவோ, பிறர் பாராட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவோ நிகழ்ந்த நிகழ்வு அன்று, ஆத்மார்த்தமாய், அடிமனத்தின் ஆழத்தில் எழுந்த அன்பால் நிகழ்ந்தது.

பெரிய மனிதர்களிடம் பொதுவாக உதவி கேட்பவர்கள், தங்களுக்கான வேண்டுதலைப் பெறுபவர்கள், ஒருமுறை சந்தித்துத் தங்களின் வேண்டுதலை உதவியைக் கேட்பார்கள். பெரிய மனிதர்களும் நேரிலோ, போன் மூலமாகவோ, அன்றிக் கடிதம் மூலமாகவோ தங்களின் சிபாரிசினைத் தெரியப்படுத்தி உதவுவர். ஆயின் அச்சிபாரிசு ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டதா? சம்பந்தப்பட்டவர் பணியில் சேர்ந்தாரா? என விசாரிக்கும் குணம் குறைவு. அல்லது வேலைப் பளு அன்றி நேரச் சூழல் காரணமாக இயலாது.

இராமேஸ்வரத்தில் ஐயா அவர்களின் சாந்தியின் போது ஒரு வங்கியின் கிளை திறக்கப் பெற்றது. ஐயா அவர்கள் தலைமை ஏற்க, வங்கி தொடர்பான பிரமுகர்கள் வந்திருந்தார்கள். ஐயா அவர்களிடம் டிரைவராகப் பணிபுரிபவரின் மகன் வேலையின்றி இருந்தார். ஐயா அவர்களும் அவர் மேல் கருணை கொண்டு வங்கியைச் சார்ந்தவர்களிடம் அவருக்கு ஒரு வேலை வழங்கச் சொன்னார்கள்.

ஐமீன்தார், இராமேஸ்வர ஆலய டிரஸ்டி, அகில இந்திய அளவில் செல்வாக்கு மிக்கவர்கள், அன்றைய விழாவின் தலைவர், மணிவிழா நாயகர் - இத்தனை பெருமைக்குரிய ஐயா அவர்கள் சொன்னால் மறுப்பார்களா? உடனே 'சரி' என்றார்கள்.

நாட்கள் நகர்ந்தன. ஒரு மாதமானது. தனது டிரைவர் மகன் வேலையில் சேர்ந்த அறிகுறி இல்லை. ஐயா அவர்களிடம் அவர்கள், கூறவில்லை இருப்பினும் ஐயா அவர்களால் சும்மா இருக்க இயலவில்லை.

வங்கி தொடர்பானவர்களைப் போனில் அழைத்தார்கள். "என்ன ஆயிற்று வேலை?" என்றார்கள் ராஜ கம்பீரத்துடன். தொடர்புடையவர்கள் பதறிப் போய், "இதோ ஆர்டர் போட்டாச்சு!" என்று கூறி உடனே ஆர்டர் அடித்து, அழைத்து, வேலையில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அந்த மனிதர் வாழ்வு மலர்ந்தது.

போகிற போக்கில் உதவி செய்கிறேன் என்று விதைத்து விட்டுப் பின்னர் நான் சொல்லிவிட்டேனே, வரவில்லையா... எனக் கேட்பவர்கள் நடுவில் சொன்னவருக்கு வேலை கிடைத்ததா? உதவி கிடைத்ததா? ஒழுங்காக நமது சிபாரிசு பயன் பெற்றதா? எனத் தொடர்ந்து கண் காணிக்கும் குணம் (follow up) கோடிக்கணக்கானவர்களில் ஒருவருக்கு மட்டுமே வாய்க்கும். அப்படிக் கோடியில் ஒருவர் நம் ஐயா.

காஞ்சிப் பரமாச்சாரியர் ஸ்வாமிகள் அருளுவார்கள்:

தர்மத்திற்குப் பணம் தந்தால் மட்டும் போதாது. அது ஒழுங்காக நடக்கிறதா, சென்றடைகின்றதா என்று கண்காணிக்க வேண்டும் அப்போதுதான் தர்மம் முழுமை பெறும் என்பார்கள்.

அவ்வாறு கருணை உள்ளம் கொண்டு கண்காணித்து உதவியை முழுமை பெறச் செய்பவர்கள் நம் ஐயா அவர்கள் என்பதனால்தானே ஸ்ரீ காஞ்சி மஹா ஸ்வாமிகள் மனத்தில் என்றும் இருந்தார்கள் என்பதற்கு இதனை விடச் சான்றும் வேண்டுமோ?

எனக்கும்கூட நிற்குமா?

அகில இந்திய அளவில் ரயில்வே போர்டு ஸோனல் மெம்பராக இருந்தவர்கள் ஐயா. தேவகோட்டை ரஸ்தா ரயில்வே ஸ்டேஷன் ஐயா அவர்களின் பெரும் முயற்சியால் 1937 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப் பெற்றது. அது ஒரு சாதனை. அது ஒரு வரலாற்றின் மைல் கல்.

ஒரு நாள் காலை நேரம் ரஸ்தா அருகில் உள்ள பங்களாவில் ஐயா நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பங்களாவிற்கு என்ன சிறப்புத் தெரியுமா? பங்களாவின் கதவுகள் சாத்தப்படுவதே இல்லை. எப்பொழுதும் திறந்தே இருக்கும்.

அந்த நேரத்தில் ஒரு பெண்மணி சற்றுத் தூரத்தில் தயங்கித் தயங்கி நின்று கொண்டிருந்தாள். ஐயா கவனித்து விட்டார்கள்.

“யாரம்மா அது?” என்று கேட்டார்கள். அந்தப் பெண்மணியும், “முதலாளி!... நான் இரவு சேரி சேதுராமன் சேர்வை மகள்,” என்றாள். “என்னம்மா விஷயம்?” ஐயா அவர்கள். சற்றுத் தயங்கியவாறு அந்தப் பெண்மணி, “நாட்டரசன் கோட்டையிலே சாமி கும்புடப் போகணும். ரயில் நிக்கிமுன்னு நினைச்சு வந்துட்டேன். ஆனா இப்ப நிக்காதுன்னு சொல்லுறாங்க ஐயா, முதலாளி!” என்றாள்.

“அப்படியா? சரி சரி. உள்ளே போய்ச் சாப்பிடு... நான் சொல்றேன்,” என்றார்கள் ஐயா. பெண்மணி தயங்கவே, ஐயா அவர்களும், “முதல் சாப்பாடு... அப்புறம்தான் மற்ற வேலை... உள்ளே போ... சாப்பிடு!” என்று அனுப்பினார்கள்..

அன்னையின் வடிவங்களிலேயே அன்னபூரணிதான் மிக்க அழகு என்பார்கள். அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லிக்குக் காரணம் என்ன தெரியுமா? ஆண்டவனுக்கே அன்னம் படைப்பவள் அவளல்லவா? பிறருக்கு உணவளித்து அவர்கள் உண்ணும் அழகைக் கண்டு வயிறார மனமார உண்ணும் அழகைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைபவர்கள் தான் உலகில் சிறந்த அழகர்கள். இறைவன் அவர்களுக்கு ஒரு சிறந்த பொலிவைத் தருவான். “தெய்வ வடிவும் தரும்” என்பாரே அபிராமிப் பட்டர், அதுபோல் மனமார உணவு படைப்பவர்களுக்குத் தெய்வ வடிவம் வரும். அதுபோலத் தான் ஐயா அவர்களுக்கும்.

இரவு சேரிப் பெண்மணி சாப்பிட்டு விட்டு ஐயா அவர்களின் பின்னால் ஓட்டமும் நடையுமாக வந்தாள். பரமாச்சார்ய சுவாமிகள், காந்தியடிகள் போல் ஐயா அவர்களும் விறுவிறுவென வேகமாக நடப்பவர்கள். சாதாரண நடைக்காரர்கள் அவர்கள் நடையைப் பின்பற்ற முடியாது. காரணம் அது உயர்ந்த நடை. ரயில் வந்தது. நின்றது. ஐயா அவர்கள் காட்டு பணியில் இருந்தவரை அழைத்தார்கள். காட்டு வந்தார்.

“சார்... இவுக நம்ம சேதுராமன் சேர்வை மகள். இவுகள் நாட்டரசன் கோட்டையிலே இறக்கி விடுங்கள். உங்கள் பெட்டியிலே ஏற்றிக் கொள்ளுங்கள்,” என்றார். அந்தப் பெண்மணி நன்றிப் பெருக்கோடு கண்களில் நீர்வழிய ஏறிக் கொண்டாள். கைகளைக் கூப்பிய வண்ணம் விடைபெற்றாள். ரயில் நகர்ந்தது.

யாருக்குமே நிற்காத ரயில் நாட்டரசன் கோட்டையில் அந்தப் பெண்மணிக்காக நின்றது. கண்ணாத்தாளிடம் அந்தப் பெண்மணி ஐயா அவர்களும், அவர்கள் பரம்பரையும் தழைத்திடப் பிரார்த்தனை செய்தாள் என்று கூறவும் வேண்டுமா?

ஐயா அவர்கள் யாருக்காக ரயிலை நிறுத்தி இறக்கிவிடச் சொன்னார்கள். ஒரு செல்வாக்கு மிக்கவருக்கா? ஒரு VIPக்கா? அன்றி அரசியல்வாதிக்கா? அல்ல. தம் உள்ளம் கவர்ந்த ஓர் அன்பரின் மகளுக்காக. அந்தப் பெண்மணி வாழ்நாள் முழுவதிலும் இந்தச் சம்பவம் ஒரு முத்தாய்ப்பு. அந்தப் பெண்மணியின் மனதில். “எனக்கும் கூட ரயில் நிற்குமா?” என்ற கேள்வியே ஐயா அவர்களின் பண்பினை, உதவும் பாங்கினைக் கோபுரமாக உயர்த்திக் காட்டியது.

ரயில் தொடர்பான மற்றொரு சுவையான செய்தி. இந்தியப் பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஐயா அவர்களின் நெருங்கிய நண்பர். சாஸ்திரி அவர்கள் ராமேஸ்வர யாத்திரையின்போது தனது சிறப்பு ரயிலை ரஸ்தாவில் நிறுத்தச் செய்து, ஐயா அவர்களைப் பார்த்து விட்டுச் சென்றார்கள் எனில், ஐயா அவர்களின் சிறப்பினைக் கூறிட வார்த்தைகள் ஏது?

கைராசி முகராசி

நகரத்தார்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்குக் காலை முதல் பணி பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் செல்வதாகவே இருக்கும். காரணம் விநாயகரை வழிபட்டு வெற்றியுடன் அன்றைய நாளைத் துவங்குவதற்காக, விநாயகர் முழு முதற் கடவுள் என்பதற்காக மட்டுமல்ல. அவர் கைகளில் பழம் வைத்து இருக்கின்றார். பழம் என்றால் வெற்றி. எப்போதும் வெற்றியுடன் உள்ள ஓர் உற்சாகமானவரைக் காலையிலே நாம் தரிசித்தால் நமக்கு நாள் முழுதும் வெற்றிதானே.

காஞ்சீபுரத்தில் அவதரித்து திருவண்ணாமலையில் அருள்பாலித்த மஹான் சேஷாத்திரி சுவாமிகள். அவர்கள் சிறுவயதாக இருக்கும் பொழுது தாயார் திருவிழாவிற்குத் தூக்கிச் சென்றார்கள். ஒரு பொம்மைக் கடையைப் பார்த்தவுடன் குழந்தை நின்று சிரித்தது. ஒரு வாரத் திருவிழாவிற்கு அப்பொழுதுதான் கடையைப் பிரித்தார் கடைக்காரர்.

குழந்தையின் தேஜஸை உணர்ந்த கடைக்காரர் முதல் வியாபாரத்தை (மஹான் சேஷாத்திரிக்கு)க் குழந்தையிடம் தொடங்கினார். பொம்மை வாங்கிக் கொண்டு வலம் வந்து இல்லம் சென்றார்கள்.

அன்று மாலை மஹான் இல்லம் தேடிப் பொம்மைக் கடைக்காரர் ஓடி வந்தார். “அம்மா! ஒரு வாரத்திற்குக் கடைபோடக் கொண்டுவந்த பொம்மைகள் எல்லாம் இன்று ஒரு நாளிலேயே விற்றுத் தீர்ந்துவிட்டன. தங்கள் குழந்தை எங்கே? எங்கே?” எனக் கேட்டுக் குழந்தையின் கரங்களைப் பற்றித் தன் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டார்.

அன்று முதல் அனைவரும் குழந்தையைத் “தங்கக் கை சேஷாத்திரி” என்று அழைத்தனர். பின்னர் அவர் திருவண்ணாமலையில் நிகழ்த்திய

அற்புதங்கள் அகிலம் அறியும். அது போலத்தான் நம் ஐயாவும். அவர்களின் கரங்கள் பட்டு மலர்ந்த வாழ்வு ஏராளம். காரணம் தூய மனம், உயர்ந்த உள்ளம். கருணை வெள்ளம்.

தேவகோட்டையில் 61 ஆண்டுகளாகக் கந்தர் சஷ்டி விழா சிறப்புற நடைபெறுவதனை நாடே அறியும். அவ்விழாவில் பங்கு பெறாத கலைஞர்களே இல்லை. பங்கு பெற்றோர் வாழ்வில் அனைத்து நிலைகளிலும் மேன்மேலும் உயர்ந்து விளங்குவது கண்கூடான உண்மை.

இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த கந்தர்சஷ்டி விழாக் கழகத்தின் முதல் மற்றும் தொடக்க ஆண்டுத் தலைவராக விளங்கியவர்கள் நம் ஐயா. அவர்களின் ராசி மிக்க பொற்கரங்களால் தொடங்கப் பெற்ற அவ்விழா இன்று ஆல் போல் தழைத்து அருகுபோல் வேருன்றிக் காணப்படுகின்றது.

ஐயா அவர்கள் எத்தனை எளியவர் அழைத்தாலும் சென்று விடுவார்கள். அவர்கள் தலைமையில், முன்னிலையில், அவர்கள் பொற்கரங்களால் தொட்டுத் தாலிகட்டிய திருமணங்கள் ஏராளம். முடிந்த வரைக்கும் சென்று விடுவார்கள். இயலவில்லையெனில் ஒரு வாழ்த்துக் கடிதமாவது கட்டாயம் அனுப்பி விடுவார்கள்.

அதுபோல்தான் ஒரு மனிதனின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொள்வதும். இயலாதவர்களுக்குப் பொருளுதவி தந்து நிறைவேற்றுவார்கள்.

ஐயா அவர்கள் வந்தாலே போதும் என்று எண்ணுபவர்கள் ஏராளம். கையில் எப்போதும் ராமேஸ்வரம் பிரசாதம் வைத்திருப்பார்கள். நெஞ்சில் எப்போதும் ராமநாதரைப் பதித்து இருப்பார்கள். பின்னர் என்ன!

அவர்கள் தொட்டது துலங்கும்தானே!

கவிச் சக்ரவர்த்தி கம்பன் இராமன் அழகைப் பாடுவார்.

“வெய்யோன் ஒளி தன்மேனி

விரிசோதியின் மறைய” என்று.

அதாவது இராமன் கங்கைக் கரையில் நடந்து செல்லும் பொழுது இராமன் மேனியில் இருந்து தோன்றிய ஒளி சூரியனின் ஒளியையே மிகச் சாதாரணமாகச் செய்துவிட்டதாம். சோடியம் விளக்கின் முன்பு சிமினி விளக்குப்போல, ராமன் ஒளி முன்பு சூரியன் ஒளி என்பார் கம்பன்.

அதுபோல ஐயா அவர்கள் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் அவர்களின் அருளும், ஆற்றலும் மிக்க முகராசியால் அவர்களே சிறந்து விளங்குவார்கள்.

சூப்பர் கம்ப்யூட்டர்

தற்போது சாதாரணமாக யாராவது கூடுதல் அறிவுடன் பிரகாசித்தால் அவர்களை கம்ப்யூட்டர் மூளை என்கிறோம். காரணம் அவர்களின் வேகம், நினைவாற்றல் திறன், சுறுசுறுப்பு இவற்றால்.

ஆனால், ஐயா அவர்களை "சூப்பர் கம்ப்யூட்டர்" என்றே குறிப்பிட வேண்டும். பொதுவாக நகரத்தார் மரபினில் குறைந்தது ஆறு இனியிய லாவது (Initial) ஒருவர் பெயருக்கு முன்னால் இருக்கும். அதனை நினைவில் வைத்துக் கூறுவதே கடினம். பெரும்பாலோர் ஒரு இனியியலைக் கூட மறந்து விடுவார்கள். பத்திரிகைகளில் கூட இனியிய லன்றியே பெயர் எழுதுவர்.

ஆனால் நம் ஐயா அவர்கள் 96 ஊர் நகரத்தார்களையும், விலாசத்துடன் அழைப்பார்கள். அது மட்டுமன்றி அவர்களின் மனைவி, மகன்கள் ஆகியோரைப் பற்றியும் பெயர் கூறி விசாரிப்பார்கள்.

கேட்பவர்களும், பார்ப்பவர்களும் வியந்து போவார்கள். எப்படி இது சாத்தியம் என்று திகைத்து நிற்பார்கள். ஐயா, அவர்களின் வியப்பு மாறும் முன்னரே, நகர்ந்து விடுவார்கள்.

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் ஸ்ரீராமன் பாலகாண்டத்தில் குருகுலம் செல்லும்போது எதிரே வருபவர்களைக் கருணையுடன் விசாரிக்கும் காட்சியினை விவரிப்பார்.

“எதிர்வரும் அவர்களை எமையுடை இறைவன்
முதிர்ந்தரு கருணையின் முதிர்நோக்கி
எதுவினை? எது இடர்? இனிது நும் மனையும்?”

என்பாராம்.

அதுபோன்று, ஐயா அவர்களும் சந்திக்கும் அனைவரிடமும் அன்பொழுக அவர்களின் தேவையினைக் கேட்டறிந்து உதவினார் எனில் ஸ்ரீராமன் போன்று மக்கள் மனத்தில் நிற்பதில் அதிசயம் உண்டோ!

'காசி நாட்டுக் கோட்டை சத்திர மேலாண்மைக் கழகம்' என்ற ஓர் அமைப்பினை உருவாக்கி, அதில் 96 ஊர் நகரத்தார்களையும் உறுப்பினராக்கி, அதன் வளர்ச்சிப் பணிகளில் பங்குபெறச் செய்தார்கள்.

காசிச் சத்திரம் இன்று சிறந்த அளவில் இயங்குவதற்குக் காரணம் ஐயா அவர்களே எனப் பல பெரியவர்கள் கூறுகின்றார்கள். காசிச் சத்திரம் தொடர்பான சொத்துக்களை மீட்டு ஒழுங்கு செய்து, அதன் வருமானத்தை முறையாக்கி, சத்திரத்தினை முறையாக்கிய பெருமை ஐயா அவர்களையே சாரும்.

அப்படிச் செய்வதற்கு அவர்களிடம் இருந்த இறை ஆற்றலும், மனத்துணிவுமே காரணம் ஆகும்.

*“எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துவர் எண்ணியர்
திண்ணிய ராகப் பெறின்”*

என்ற வள்ளுவரின் திருக்குறளுக்கு ஐயா அவர்களே உதாரண புருஷர்.

தர்மம் செய்வதிலும் ஐயா அவர்களுக்குக் கணக்கில்லை. இடுப்பு பெல்ட்டில் இருந்து எவ்வளவு பணம் வருகிறதோ அதனை அப்படியே வழங்குவார்கள். பெற்றுக் கொள்பவரின் ராசிப்படி அது பெருகும்.

நினைவாற்றல் திறன், யாரையும் பெயர் சொல்லி அழைக்கும் அற்புதத்திறன், சுறுசுறுப்பாக இயங்கும் பாங்கு, ஓய்வின்றிச் செயலாற்றும் தன்மை, பார்வையாலேயே தவறுகளைச் சரி செய்யும் அனுபவத்திறன், ஏழை, பணக்காரர் எனப் பாகுபாடின்றிப் பழகும் பாங்கு, உதவும் குணம், கருணையின் இரக்கம் எனப் பன்முகங்கள் கொண்ட ஐயா அவர்களை ஒரு 'சூப்பர் கம்ப்யூட்டர்' எனச் சொல்வது சரிதானே!

மாபெரும் சபைதனில்...

பிரபலமாக இருப்பவர்களைத் தேடிப் பதவிகள் வருவது இயற்கை. ஆனால் நம் ஐயா அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் பெயருக்குப் பதவிகளில் இல்லாமல் பொறுப்புடன் செயல்பட்டு அப்பதவிகளுக்கே ஐயா அவர்கள் பெருமை சேர்த்தார்கள்.

பதவிகளால் ஐயா அவர்களுக்குப் பெருமை இல்லை. ஐயா அவர்கள் வீற்றிருந்ததால் அந்தப் பதவிகளுக்குப் பெருமை.

ஐயா அவர்கள் தமது 18ஆவது வயதிலேயே (1926-இல்) லண்டன் சென்று அங்கு FBEE (Famous British Empire Exhibition) என்னும் பட்டம் பெற்றவர்கள்.

அகில இந்திய அளவில் இந்தியன் ரயில்வே, இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ், அகில இந்தியத் தபால் துறை ஆகியவற்றில் உறுப்பினராக இருந்து மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றினார்கள். இப்பதவிகளில் இருந்து பொது மக்களுக்கு எந்த அளவில் நன்மை செய்ய இயலும் என்று அறிந்து நன்மை செய்தவர்கள்.

கவியரசர் கண்ணதாசன் சொல்லுவார்:

மாபெரும் சபைதனில்

நீ நடந்தால்

உனக்கு மாலைகள்

விழ வேண்டும்! ஒரு

மாற்றுக் குறையாத
மன்னவன் இவன் என்று
போற்றிப் புகழ வேண்டும்

என்று.

நமது ஐயா அவர்கள் 1948-இல் தேவகோட்டையின் சேர்மனாகத் (நகர்மன்றத் தலைவர்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். தேவகோட்டையின் வளர்ச்சிக்கு மிகச் சிறப்பாகப் பாடுபட்டார்கள். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தேவகோட்டை ரஸ்தா சிமிண்ட் சாலை அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் போடப் பெற்றது.

ஐயா அவர்கள் சேர்மனாக இருக்கும் பொழுது கவுன்சில் கூட்டத்தில் ஐமீன்தார் என்னும் மரியாதை கருதி கவுன்சிலர்கள் அமர மறுப்பார்களாம். ஆனால் ஐயா அவர்கள் அவர்களுக்குரிய மரியாதையினை வழங்கி அமரச் செய்வார்கள்.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் வீடல்”

என்னும் வள்ளுவரின் வாய்மொழிக்கேற்ப, செயல்கள் ஆற்றும் தன்மையுடையவர்களை அறிந்து, தேர்ந்தெடுத்துச் செயல்களைச் செவ்வனே நிறைவேற்றுவார்கள்.

கருணை இருந்தால்
வள்ளலாகலாம்
கடமை இருந்தால்
வீரனாகலாம்
பொறுமை இருந்தால்
மனிதனாகலாம் - இந்த
முன்றும் இருந்தால்
தலைவன் ஆகலாம்

என்ற வைர வரிகளுக்கு ஐயா அவர்களே மிகச் சிறந்த உதாரணம்.

முதிர்தரு கருணை...

தமிழ் மூதாட்டி ஒளவை, தமிழ்க் கடவுள் முருகப் பெருமான் கேட்ட 'கொடியது எது?' என்னும் கேள்விக்குப் பின்வருமாறு பதில் கூறினார்:

கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது அதனினும்
கொடிது இளமையில் வறுமை அதனினும்
கொடிது ஆற்றொணாக் கொடுநோய்...

என்பார்.

மருத்துவ வசதிகள் இல்லாத காலத்தே ஒருவர் நோயறியப்படாமல், நோயின் முதல் அறியப்படாமல் இறந்திருந்தால் அது பெரிய செய்தி யாகப் பேசப்படாது. ஆயின் மருத்துவ வசதி மிக மிக நோயின் தன்மை அறிந்து குணப்படுத்துதல் மனித சமுதாயத்தின் கடமையல்லவா?

கொடிதான நோய்க்கு விருந்தானவர்கள் மருந்து அறியாதவர்கள். அப்படி ஒரு நோயாகக் காசநோய் இருந்தது ஒரு காலம். அக்காலத்தே அதற்கான ஒரு தனி மருத்துவமனை கட்ட வேண்டும். அதனைச் சுற்றிலும் குடியிருப்புக்கள் இருத்தல் கூடாது என்னும் சுகாதாரச் சூழ்நிலை சரியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலை ஒருபுறம்.

ஒரு வீட்டின் கூரை நீண்டு அடுத்த வீட்டில் இடித்து விட்டாலோ, அன்றி ஒரு வீட்டின் கால்பவுண்ட் சுவர் அடுத்த வீட்டின் எல்லையைத் தொட்டுவிட்டாலோ, அன்றி ஒரு வயலின் வரப்பு அடுத்த வயலில் சற்று ஏறிவிட்டாலோ உலகியலில் அடிதடி, வெட்டு, குத்து, சண்டை சச்சரவு நீதிமன்றங்களில் வழக்கு என உழலும் உலகம். ஓர் அடி மண்ணைச் சொந்த சகோதரனுக்குக் கூடத் தர மறுக்கும் உலகம்.

ஒரு ரஷ்யக் கதை உண்டு. ஒரு மன்னன் தன் நாட்டில் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து நிலம் தருவதாகப் போட்டி வைத்தான். போட்டி என்ன வெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து யார் எவ்வளவு தூரம் மாலை குரியன் மறைவதற்குள் ஓடுகின்றார்களோ அவர்களுக்கு அவர்கள் ஓடிய அளவிற்கு நிலம் சொந்தம் என அறிவித்தான்.

அனைவரும் ஓடினர். ஒருவன் மட்டும் ஓடிக் கொண்டே இருந்தான். இன்னும் கொஞ்ச தூரம், இன்னும் கொஞ்ச தூரம் என ஓடி ஓடி இளைத்தான். கீழே விழுந்தான். எழுந்திருக்கவே இல்லை.

காரணம் பேராசையினால் இன்னும் வேண்டும், இன்னும் வேண்டும் என ஓடிக் கடைசியில் உயிரே ஓடி விட்டது.

கதாசிரியர் இப்படி முடித்தார்: “இனி அவனுக்கு இவ்வளவு நிலம் பயன்படாது. ஆறடி போதும்!” என்றார்.

மண்ணாசை இவ்வளவு கொடியது.

ஆனால் நமது ஐயா அவர்கள், “பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து” என்பாரே மணிவாசகர், அதுபோலக் கொடிய நோயாக விளங்கிய காசநோய் மருத்துவமனை கட்டுவதற்காக அமராவதிப் புதுரில் 300 ஏக்கர் (முன்னூறு ஏக்கர்) நிலம் இலவசமாக வழங்கினார்கள். தேவகோட்டை - காரைக்குடி இரட்டை நகரங்களாக இணைந்து வரும் இச்சூழலில் சென்ட் கணக்கினைத் தாண்டிச் சதுர அடிக்கு விலை பேசும் காலத்தில் 300 ஏக்கர் மதிப்பென்ன என்பதனை நாம் கணக்கிட இயலுமா? நிலத்திற்குக் கணக்கிட்டாலும் ஐயா அவர்களின் தங்க மனத்தின் தர்ம சிந்தனையை எதனோடு கணக்கிட்டு, மதிப்பிட இயலும்.

இன்றும் சோமநாதபுரம் என்ற பெயரில் அமைந்துள்ள அந்த இடத்தில் (தேவகோட்டை - காரைக்குடி சாலையில் தற்போது உள்ள சாரதா நிகேதன் மகளிர் கல்லூரிக்கு அடுத்த இடம்) காசநோய் மருத்துவமனை சிறப்புடன் செயல்பட்டு வருகின்றது.

அம்மருத்துவமனையால் பயன்பெற்று, நோய் தீர்ந்து, வாழ்த்து வோரின் வாழ்த்தொலி இன்றும் ஐயா அவர்களின் புகழை உலகமெங்கும் பறைசாற்றும்ன்றோ?

உய்ய அறம் செய்யும்...

தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானம் என்பார்கள். கர்ணன் போலத் தானம் செய்வதில் யாரும் இல்லை. அதனால்தான் ஒரு பழமொழி உண்டு.

*கார்த்திகைக்குப் பின் மழையும் இல்லை
கர்ணனுக்குப் பின் கொடையும் இல்லை!*

என்று. கர்ணன் ஒரு நாள் தன் இடது கையில் ஒரு தங்கக் கிண்ணத்தில் வைத்து எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது ஒருவர் வந்து, “மன்னா! தர்மம்!” என்று வேண்டினார். இடது கையில் இருந்த எண்ணெய்க் கிண்ணத்தை அப்படியே இடதுகை மூலமாகவே கொடுத்து விட்டான். அருகில் இருந்த அவன் மனைவி பதறியபடி, “சுவாமி! இடது கையால் தர்மம் செய்யலாமா?” என்று கேட்டாள். அதற்குக் கர்ணன், “தங்கக் கிண்ணம் இடது கையில் இருந்து வலது கைக்கு மாறுவதற்குள் எண்ணம் மாறிவிட்டால் என் செய்வது?” என்றானாம்.

அப்படித் தர்மம் செய்தவன் கர்ணன். அவன் வாழ்வு நிறைவடைந்து சொர்க்கத்திற்குப் போன பொழுது அவனுக்கு நிறையப் பசி ஏற்பட்டது. காரணம் கேட்டான். அதற்கு சொர்க்கத்தில் சொன்னார்கள்: “கர்ணா! நீ கணக்கிலாத் தர்மம் செய்திருந்தாலும் அன்னதானம் மட்டும் செய்யவில்லை! எனவே உனக்குப் பசிக்கிறது!” என்றார்கள். கர்ணனோ, “பசியின் கொடுமை தாங்க முடியவில்லையே!” என்றான். அதற்கு அவர்கள், “நீ அன்னதானம் செய்யாவிட்டாலும் ஒரு நாள் அன்னதானம் நடக்கும் இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டினாய்! எனவே நீ உனது ஆட்காட்டி விரலை வாயில் வைத்துக் கொண்டால் பசியடங்கும்” என்றார்கள்.

கர்ணனும் ஆட்காட்டி விரலை வாயில் வைத்துக் கொண்டு பசிக் கொடுமையைச் சற்றுத் தணித்தான். ஆயினும் இறைவனைப் பின்வருமாறு வேண்டினான்.

“இனிப் பிறந்தால் நிறைய அன்னதானம் செய்யும் பிராப்தத்தைக் கொடு!” என்றான்.

முன்னரே ஒரு கட்டுரையில் அன்னபூரணி அழகைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டோம். காசியில் அன்னபூரணி சிவபெருமானுக்கே அன்னம் வழங்குகின்றாள். காசி நகரச் சத்திரத் திருப்பணி ஆற்றிய ஐயா அவர் களுக்கு அன்னபூரணியின் சிந்தனை மேலோங்கி இருப்பது இயல்பல்லவா?

யார் வந்தாலும் எந்நேரம் வந்தாலும் அவர்களுக்கு உணவளித்த பின்னரே பேசுவார்கள். இரவு நேரங்களில், பின்னிர்வுக் காலங்களில் யாராவது வந்துவிட்டால் சமையல்காரரை எழுப்புவார்கள். அவர் ஆழ்ந்து உறங்கினால் மறுமுறை கூப்பிடாமல் தாமே அடுப்படிக்குச் சென்று தோசை ஊற்றிக் கொடுத்து விருந்தினர்களை உணவருந்த வைத்த நிகழ்வுகளை இன்றும் பசுமையாகப் பலர் கூறுகின்றனர்.

ஒருமுறை தேவகோட்டைப் பிரமுகர்கள் மதுரையில் ஒரு மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு விட்டு இரவு 11 மணிக்கு மதுரையிலிருந்து கிளம்பித் திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களின் கார் காட்டம்மன் கோவில் அருகில் வந்தவுடன் ரிப்பேர் ஆகிவிட்டது. இந்த நள்ளிரவில் என்ன செய்வது என்று திகைத்த பொழுது உடனே அருகில் ரஸ்தாவில் இருக்கும் ‘ஐயா’ அவர்களின் நினைவு வந்தது.

காரை ஒரு வழியாகச் சமாளித்து ரஸ்தா பங்களா வரை கொண்டு வந்தார்கள். ஏற்கெனவே சொன்னது போல்தான் ரஸ்தா பங்களாக் கதவு அடையா நெடுங்கதவம் ஆயிற்றே! ‘ஐயா!’ என்றார்கள்.

உடனே ஐயா எழுந்து வந்து அனைவரையும் வரவேற்றார்கள். அனைவரையும் சாப்பிடச் சொன்னார்கள். அதற்கு அவர்கள் மதுரையில் சாப்பிட்டு விட்டதையும் கார் ரிப்பேர் ஆன செய்தியையும் தெரிவித்தார்கள்.

உடனே சமையல்காரரை எழுப்பிப் பால் கறக்கச் சொன்னார்கள். அதற்கு வந்த பிரமுகர்களில் ஒருவர், “ஐயா! இப்போது மணி இரவு 11½ ஆகின்றது. இப்போது எப்படி மாடு பால் கறக்கும்?” என்றார்கள். ஐயா அவர்களும், “நம்முடைய மாடு காமதேனு. எப்போது கறந்தாலும் பால் வரும்!” என்றார்கள்.

உடனே பால் கறந்து அனைவருக்கும் காபி வழங்கினார்கள். வியப்போடு காபி அருந்தினார்கள்.

ஐயா அவர்கள் தனது சொந்தக் காரில் அவர்களை வழியனுப்பி விட்டு ரிப்பேரான காரைச் சரிசெய்து மறுநாள் அனுப்பி வைத்தார்கள்.

நள்ளிரவு 1^{1/2} மணிக்குப் பால் கறந்த அதிசயத்தினையும், ஐயா அவர்களின் கொடையுள்ளத்தினையும், பாச உணர்வையும் இன்றும் கூட அந்த நிகழ்வில் கலந்து கொண்டோர் நினைவு கூரும்பொழுது கண்கள் பனிக்கின்றன.

மனத்தில் மனித குலத்தின்பால் அன்பு இருந்தால் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். முன்னர் ரயில் ஏற வந்த பெண்மணியைச் சாப்பிட்டுத்தான் போக வேண்டும் என்ற கட்டாயத்தில் அவர்களின் தாயன்பைக் கண்டோம்.

1965-இல் இராமேஸ்வரத்தில் ஐயா அவர்கள் 60ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவிிற்காக இராமேஸ்வரத்திற்கு வந்திருந்தோர் கடல் சீற்றத்தினால் 3 நாட்கள் ஊர் திரும்ப இயலவில்லை.

அந்த மூன்று நாட்களும் மணிவிழா நாயகரான ஐயா அவர்களே பறந்து, பறந்து கூடக்கூட உணவளித்துச் செட்டிநாட்டு அரசர் முதல் சாதாரணக் குடிமகன் வரை ஒரே மாதிரியாகக் கவனித்த பாங்கினை எண்ணியெண்ணி இன்றும் கூட ஆனந்தப்படுகின்றார்கள்.

அபிராமிப் பட்டர் பாடுவார்:

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி கொண்டு

அண்டமெல்லாம்

உய்ய அறஞ்செய்யும் உன்னையும் போற்றி என்பார்.

வள்ளலார் பாடுவது போன்று

எத்துணையும் பேதமுறாது

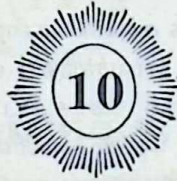
எவ்வுயிரும் தம்முயிர் போல்

எண்ணி உள்ளே

ஒத்துரிமை உடையவராய்...

உகந்து அனைவருக்கும் விருந்தளித்த ஐயா அவர்களின் உயர்ந்த பாங்கு அனைவருக்கும் வந்திட அன்னை அன்னபூரணியைப் பிரார்த்திப்போம்.

இசையும் அசையும்

ஐயா அவர்களின் தனிமனிதச் செல்வாக்கிற்கு இந்த நிகழ்ச்சி ஒரு கோபுர கலசமாகும்.

ஐயா அவர்களும், நம்முடைய அண்ணா அவர்களும் ஒருமுறை போடி நாயக்கனூரில் நடைபெற்ற திரு. A.S. சுப்பராஜ் அவர்களின் இல்லத் திருமணத்திற்குச் சென்றார்கள்.

அங்கே மேடையில் திருவிடைமருதூர் P.S. வீருசாமி பிள்ளை குழுவினரின் நாநாஸ்வரக் கச்சேரி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

ஐயா அவர்கள் உள்ளே நுழைந்தவுடன் திரு P.S. வீருசாமி அவர்கள் கச்சேரியினை அப்படியே நிறுத்திவிட்டு எழுந்து நின்று வணங்கினார்கள். திருமணத்திற்கு வந்திருந்த கூட்டம் அனைத்தும் திகைத்து நின்றது. இவர்கள்தான் தேவகோட்டை ராஜா, இராமேஸ்வரம் டிரஸ்டி என மைக்கில் அறிமுகப்படுத்தினார்கள்.

சாதாரணமாகக் கச்சேரி செய்பவர்கள் பாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அல்லது இசைக் கருவிகள் வாசித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது தலையினை அசைத்து, கைகளைக் குவித்துக் கும்பிடுவது வழக்கம். ஆனால் திரு. வீருசாமியோ கச்சேரியையே நிறுத்திவிட்டார் எனில், ஐயா மேல் உள்ள மதிப்பினை என்னவெனச் சொல்வது!

புரீ ஆதிசங்கரர் செளந்தர்ய லஹரியில் ஒரு காட்சியினை விவரிக்கின்றார்.

அம்பிகை ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியின் சன்னதியில் வீணைக் கச்சேரி ஒன்று நடைபெறுகின்றது. அங்கே சரஸ்வதி தேவியே வீணை வாசிப்பதுடன் இறைவன் பரமேஸ்வரனின் லீலைகளைப் பாடிய வண்ணம் வீணையை வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள்.

சாதாரணமாக வீணைக் கச்சேரி என்றாலே இனிமை அதிகம். நம் இசை ஞானத்திற்கு வீணை பாலச்சந்தர், வீணை காயத்ரி போன்றோர் வீணை இசையிலேயே நாம் சொக்கிப் போவோம். நாதத்திற்கே தலைவியான ஸ்ரீ சரஸ்வதி தேவியே வீணை வாசிக்கின்றாள் எனின் அதன் பெருமையை வார்த்தைகளால் வருணிக்க இயலாது அல்லவா?

அந்த நேரத்தில் அம்பிகை, “நன்றாக உள்ளது!” எனக் கூறத் தலையாட்ட, அம்பிகையின் குரல் வளத்திற்கு முன்னர் தம் வீணா கானம் தோற்று விட்டதாக சரஸ்வதி தேவி தனது வீணையை உறையிட்டு மூடினாள் என்பது அந்த அருமையான ஸௌந்தர்ய லஹரிக் காட்சி.

அங்கே தேவியின் குரலில் வீணை தோற்றுக் கச்சேரி பாதியில் நிறுத்தப்பட்டது எனில், இங்கே ஐயா அவர்களைக் கௌரவிக்க எண்ணி நாதஸ்வரக் கச்சேரி நிறுத்தப் பெற்று மீண்டும் துவங்கப்பட்டதன்றோ!

நாதஸ்வர வித்வானின் உள்ளத்தில் கோலமாய்க் கோபுரமாய் உயர்ந்து நின்ற ஐயாவின் புகழும் கோபுரக் கலசமாய் இன்றும் ஒளி வீசுகிறதே!

ஆஞ்சநேயருக்கு உதவி

நமது மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்களுடன் இறைப்பணியிலும், வார வழிபாட்டிலும், பஜனைகளிலும் கூட இருப்பவர் ஆஞ்சநேயர் என்று அழைக்கப் பெறும் திரு. ம.கோ. சுந்தர் ராஜ ஐயங்கார் அவர்கள். ஆலயங்களில், உற்சவங்களில், பஜனைகளில் ஆஞ்சநேயர் வேஷமிட்டு நடமாடுவதனால் அவருக்கு அப்பெயர் ஏற்பட்டது.

ஆஞ்சநேயர் அவர்கள் ஒருமுறை ஐயா அவர்கள் லெட்சுமிவிலாஸ் பங்களாவில் இருக்கும் பொழுது வந்து பார்த்தார். ஐயா, அவர்களுக்கே உரிய கம்பீரமான குரலில், "என்ன ஆஞ்சநேயர், என்ன வேணும்?" என்றார்கள்.

ஆறாவயலில் ஒரு சாந்தி இந்தப் பிரமுகர் வீட்டில் நடக்கிறது. கலசம் வாங்கித் தர வேண்டும் என்றார்.

நகரத்தார் இல்லங்களில் 60ஆவது வயது பூர்த்தியானவுடன் 60 கலசங்கள் வைத்து இரண்டு காலங்கள் பூஜைகள் நடத்தி கலச நீரை அபிஷேகம் செய்து கொண்டவுடன் அதனைச் சிவாச்சார்யார்கள், அந்தணர்கள் ஆகியோருக்குத் தட்சிணையுடன் வழங்குவது வழக்கம். அதனைப் பெற்றுத் தரத் தற்போது ஆஞ்சநேயர் கேட்டார்.

ஐயா அவர்களும், "ம்.. ம... காரில் ஏறுங்கள். இப்போதே செல்வோம்," எனக் காரில் ஏற்றிக் கொண்டு ஆறாவயல் சென்று உரியவரிடம் சொல்லிக் கலசம் பெற ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

சாந்தி நடக்க இரு நாட்களுக்கு முன் மீண்டும் ஆஞ்சநேயர் ஐயா அவர்களின் எதிரில் தோன்றினார். ஐயா அவர்களும், "என்ன ஐயா மீண்டும்?" என்றார்கள்.

ஆஞ்சநேயர் தயங்கியவாறு, “முதலாளி கலசம் சொன்னீர்கள்... ஆனால், அங்கே மாற்றி விட்டார்கள் (அதாவது வேறு ஒரு பிரிவில் - நாந்தியில் எழுதி விட்டார்கள்),” என்றார்.

ஐயா அவர்களும் சற்று வாஞ்சையுடன், “அப்படியா? உடனே காரில் ஏறும்...” என்று ஆஞ்சநேயருடன் ஆறாவயல் சென்றார்கள்.

சாந்தியில் அந்தப் பிரிவில் மேற்பார்வை செய்பவர்களை ஐயா அழைத்தார்கள். ஐயா வந்ததைப் பார்த்தவுடன் மேற்பார்வையாளர்கள் ஐயா அவர்களிடம், “நாங்கள் கலசம் கொடுத்து விடுகின்றோம்,” என்றார்கள். ஆஞ்சநேயரைப் பார்த்துப் போதுமா என்றார்ப் போல் ஒரு பார்வை. அவரும் நன்றிப் பெருக்குடன் வணங்கினார்.

இந்நூலில் முன்னரே குறிப்பிட்டதை மீண்டும் தெரிவிக்கின்றேன். உதவி செய்வதைப் பூரணமாகச் செய்வது என்ற உயரிய குறிக்கோள் கொண்டவர்கள் நம் ஐயா.

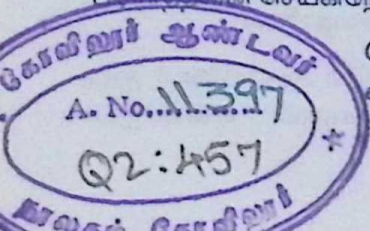
ஆஞ்சநேயருக்காக இரண்டாம் முறையும் கார் எடுத்து நேரில் செல்ல வேண்டுமா எனில், அந்தக் கருணை உள்ளமே போற்றத்தக்கது.

சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்காக இரண்டு முறை பரவையார் இல்லத்திற்கு இறைவன் நடந்து எளியோர்க்கும் எளியராய்த் திகழ்ந்தார் அல்லவா?

அந்தக் கருணை இறைவன், உள்ளம் கவர் கள்வன், தேடிமால் செய்த கோவில் திருஇராமேச்சுரத்து நாதன் ராமநாதனை இமைப்பொழுதும் நீங்காமல் மனத்தில் தாங்கிய ஐயா அவர்களும் எளியோர்க்கு எளியராய்த் திகழ்ந்தார் எனில் அவர்களின் பண்பினை நாம் எவ்வாறு இச்சிறு நூலில் எடுத்துரைக்க இயலும்!

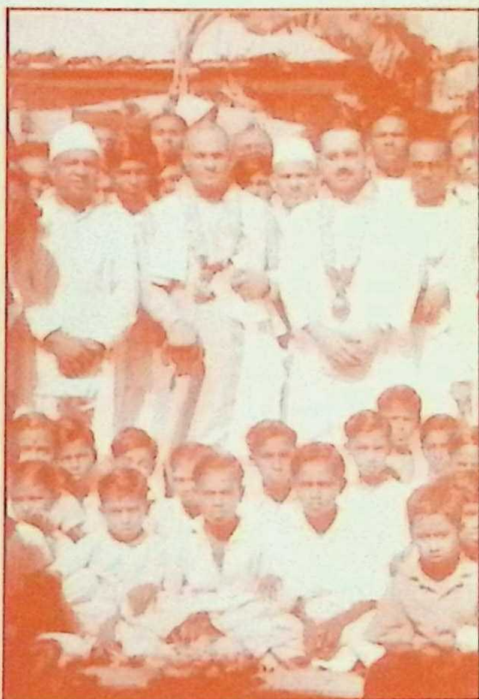
ஐயா அவர்களின் உயர்ந்த குணநலன்கள் தொடர்ந்து வரும் சமுதாயத்தினரும் பெற்றுச் சிறந்து வாழ்ந்திட எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ பர்வதவர்த்தினி சமேத ஸ்ரீராமநாதரின் திருவடிக் கமலங்களை வணங்கிப் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்.

மேன்மை கொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்!

ஒரு வரவேற்பு விழாவில்...

முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர்
திரு. வி.வி. கிரி அவர்களுடன்

மகான்களுடனும் மகனுடனும்

1484